

אין בין המורד פרק רביעי נדרים ר"ג מה

עין משפט
גר מצוה

סב א מיי פ"כ מ"ג
נדרים הלכה טו
סמג לאוין רמב מו"ק
ח"מ סימן רע ע"פ ט:

ע"ל

דבר כה אג"ס
מפיקוים רפוק

ואיבעית אומא - כי פליג ר' יחי' עלייהו דרבנן דלמרי לא הוי הפקר (פ) **בגון דלא אפקריה אלא באפי חרי** - ודלמרי (ה) **המורד** יוסי במתניתין דלמרי דלא הוי הפקר כל זמן דלא אחא ליד זוכה אצל היכא דלפקריה באפי ב' תלמיא הוי הפקר - ואפי' ללא אחא ליד זוכה וכו' וקפ"ה דפסוק מן המעשר דלפקריה באפי ב' תלמיא: ור' יוסעפ בן נוי אמר דבר טורס אפי' כבוד הוי הפקר - דלמרי דלא הגיע לרשות זוכה הוי הפקר לאלתר: **ומה טעם אמרו כו' ושנים מעידין** - דאי ליכא אלא חרי כי זכי חד מאן מעיד עליה דלקה הפקירו ולעולם לאלתר הוי הפקר ויטו כרבנן דרבי יהושע בן נוי סבירא ליה כרבנן:

תוספות

הא בגין דלפקריה באפי עלמא זוכה יוכל לחזור ב' - ודמי כאלו אחי לרשות זוכה וכו' באפי חרי דיטול לחזור ב' דלמרי רבי יוחנן בפני שנים איכא למיחש למתא וגם פהם הפקר מוטיל אפי' שלא בפני שנים: רבי יהושע בן נוי אמר דבר טורס אפי' בלתי חרי הפקר כו' פ"ח ד' ויחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

איבעית אומא - דאפקריה באפי חרי ויחנן דאפקריה באפי חריא דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יהוידק "כל המפקיר בפני שלשה הוי הפקר בפני שנים לא הוי הפקר" ור' יהושע בן נוי אמר "דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר ומה טעם אמרו בשלשה? כדי שיהא אחד זוכה ושנים מעידין":

הדרן עלך אין בין המורד

מתרבייהו הילכך כי היכי דבמתנה לא נפיק מרשותיה עד דלמי לרשות מקבל ה"ג בהפקר כי האי דהפקר זה למתנה דמי ויחנן דהמפקיר את שדהו כפי הפקר מתוקמת ומשום הכי קתני דעד שלא זכה בין הוא בין אחר יכול לחזור בו אבל כן מתניתא דהמפקיר את כרמו מתוקמת דלפקריה באפי תלמיא וכל היכא דליכא תלמיא אושא מילתא ודעתא דכולי עלמא אפקריה ולא דמי כלל למתנה הלכך אמר ר' יוחנן כל המפקיר בפני שלשה הוי הפקר - משום דלדעתא דכולי עלמא אפקריה: בפני שנים לא הוי הפקר - דכיון דליכא קלא אדעתא דידעו בלמוד אפקריה דמי למתנה כן נראה לי פירושא דשמתא כולה ויש כמה שכתבתי ק"ה דברים שלמדתי מדברי הרמב"ם וסוגיא לזכרה: ור' יוחנן דלמרי הכי לביעל הא איתובב וכיון שכן למתנה לעיל אדעתא כל כהן סוגיא וקתני לפירושא לבריהא דהמפקיר את שדהו אוקמתא דעולא דכולה רבנן היא ור' יוסי נמי היא דר' יוסי לא פליג עלייהו דרבנן דבינא דהפקר כלל והיינו טעמא דסיפא דקתני דעד שלא זכה ב' בין הוא בין אחר יכול לחזור בו משום דכיון דשבוט ושנה לא שכיחין לא נפיק מרשות מפקיר עד דלמי לרשות זוכה וכולה כדפרישית לעיל: ור' יוחנן דלמרי ר' יוחנן ור' יהושע בן נוי נקטינן כו' יהושע בן נוי דלמרי דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר ומה טעם אמרו בשלשה כדי שיהא אחד זוכה ושנים מעידים הילכך מדברי סופרים אית הפקר עד שיפקיר בפני שלשה וכן כתב הרמב"ם ז"ל בפ"ב מהלכות נדרים (הלכה טו): **הדרן עלך אין בין המורד**

הדרן עלך אין בין המורד

איבעית אומא חריא הא דלפקריה באפי חרי חרי ודמי פ"ח ד' ויחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

קדש אחר זוכה ב' זכה וכו' דוקא דלמרי דלא הוי הפקר משום שאינו הפקר כלל ואי הוה מתי לפוטרי הא דלפקריה באפי חרי דלא הוי הפקר כלל ואי הוה ניהא ויחנן חזר בו מתן טעמא דפריש רבי יוחנן לפי טעמא דרבי יוסי משום דלמי לרשות מפקיר עד דלמי לרשות זוכה אלא סבר דר' יוסי חוקר משום דהפקר בפני שנים לא הוי הפקר כלל ומתי קתני דרבי יוחנן גופיה פריש טעמא דרבי יוסי לביעל ואיכא למיחש לא דרביה ורבי יהושע בן נוי דלמרי דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר דלמרי דלא הוי הפקר כלל ורבי יוחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

סבר כו' יוסי דלא פליג אר' יוחנן מתי (אלא) - מהא שמעין דוקא [בנקיטתא הוא דמיי] דמתא אלא בתקנתא הוי הפקר לאלתר אפי' בפני שנים ואפי' לפיפוס ל"ה הלכתא כו' יהושע בן נוי דקתני כבנן טומיה וסוד ר' יהושע בן נוי ור' יוחנן הלכה כרבי יהושע בן נוי בכל מקום לשון הרב ר"א דמפקיקין בפ' תפלות (ברכות כה) דלית (ליה) הלכתא טומיה אלא במתי והלכא מפריש ליה אבל באחריתי הלכתא טומיה דרבי יהושע בן נוי דלא מליין תלמיא מדרבנן אלא בני מעשר ובדפרישית טעמא שלא ויפקיעו ממעשר אלא לא להפקיר כליו בשבת שלא יעטר על שבתם כלום וכן בהמתא לא בעי תלמיא אלא כדפריש ביה לבין עמא שפיר דמי כדלמרי פ"ק דשבת (דף יח): גבי גלים למפקר אפקריה ובמתא קאמר בכל בנימיים:

קדש אחר זוכה ב' זכה וכו' דוקא דלמרי דלא הוי הפקר משום שאינו הפקר כלל ואי הוה מתי לפוטרי הא דלפקריה באפי חרי דלא הוי הפקר כלל ואי הוה ניהא ויחנן חזר בו מתן טעמא דפריש רבי יוחנן לפי טעמא דרבי יוסי משום דלמי לרשות מפקיר עד דלמי לרשות זוכה אלא סבר דר' יוסי חוקר משום דהפקר בפני שנים לא הוי הפקר כלל ומתי קתני דרבי יוחנן גופיה פריש טעמא דרבי יוסי לביעל ואיכא למיחש לא דרביה ורבי יהושע בן נוי דלמרי דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר דלמרי דלא הוי הפקר כלל ורבי יוחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

קדש אחר זוכה ב' זכה וכו' דוקא דלמרי דלא הוי הפקר משום שאינו הפקר כלל ואי הוה מתי לפוטרי הא דלפקריה באפי חרי דלא הוי הפקר כלל ואי הוה ניהא ויחנן חזר בו מתן טעמא דפריש רבי יוחנן לפי טעמא דרבי יוסי משום דלמי לרשות מפקיר עד דלמי לרשות זוכה אלא סבר דר' יוסי חוקר משום דהפקר בפני שנים לא הוי הפקר כלל ומתי קתני דרבי יוחנן גופיה פריש טעמא דרבי יוסי לביעל ואיכא למיחש לא דרביה ורבי יהושע בן נוי דלמרי דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר דלמרי דלא הוי הפקר כלל ורבי יוחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

הגהות הבר"ח (ה) רשי"ד איבעית אומא חריא חרי ודמי פ"ח ד' ויחנן סבר לה כרבי יוסי ורבי יהושע בן נוי כרבנן ומן המורה הוי הפקר לאלתר וזו היא כפ"ה דלעיל דמלאוויי' אמר רבי יוסי דלא הוי הפקר אלא לפ"ה דלעיל מתי

לבין המורד נמי ור' יהושע בן נוי אמר דבר טורס אפי' בלתי חרי הוי הפקר ומה טעם אמרו בשלשה כדי שיהא אחד זוכה ושנים מעידים הילכך מדברי סופרים אית הפקר עד שיפקיר בפני שלשה וכן כתב הרמב"ם ז"ל בפ"ב מהלכות נדרים (הלכה טו): **הדרן עלך אין בין המורד**